

Sygn. akt VI GC 110/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Walus-Rzasa

Protokolant: st. sekretarz sądowy Magdalena Kamuda

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2015 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: Agencji (...) Ltd. w Bułgarii

przeciwko : A. K. (...) Biuro (...).PL (...) w R.

o zapłatę: 24.452,39 euro (102.162,09 zł)

Izasądza od pozwanego A. K. (...) Biuro (...).PL (...) w R. na rzecz powoda Agencji (...) Ltd. w Bułgarii kwotę 21.452,39 euro (dwadzieścia jeden tysięcy czterysta pięćdziesiąt dwa euro 39 centów) z odsetkami w wysokości odpowiadającej, w stosunku rocznym, stopie bazowej Europejskiego Banku Centralnego dla głównych operacji refinansowych, obowiązującej od 1 stycznia i odpowiednio od 1 lipca za bieżący rok , plus 10 procent od kwot:

- 385,70 euro od dnia 5 września 2013r. do dnia zapłaty,
- 2.164,81 euro od dnia 10 października 2013r. do dnia zapłaty,
- 1.798,20 euro od dnia 6 września 2013r. do dnia zapłaty,
- 1.454,40 euro od dnia 5 września 2013r. do dnia zapłaty,
- 954,00 euro od dnia 5 września 2013r. do dnia zapłaty,
- 405,00 euro od dnia 6 września 2013r. do dnia zapłaty,
- 1.120,23 euro od dnia 6 września 2013r. do dnia zapłaty,
- 1.269,00 euro od dnia 6 września 2013r. do dnia zapłaty,
- 540,00 euro od dnia 6 września 2013r. do dnia zapłaty,
- 1.431,00 euro od dnia 12 września 2013r. do dnia zapłaty,
- 329,00 euro od dnia 10 października 2013r. do dnia zapłaty,
- 2.135,25 euro od dnia 10 października 2013r. do dnia zapłaty,
- 1.722,60 euro od dnia 14 września 2013r. do dnia zapłaty,

- 411,40 euro od dnia 20 września 2013r. do dnia zapłaty
- 406,80 euro od dnia 20 września 2013r. do dnia zapłaty,
- 1.233,00 euro od dnia 20 września 2013r. do dnia zapłaty,
- 1.512,00 euro od dnia 20 września 2013r. do dnia zapłaty,
- 1.512,00 euro od dnia 20 września 2013r. do dnia zapłaty,
- 668,00 euro od dnia 20 września 2013r. do dnia zapłaty,

II. umarza postępowanie w pozostałej części,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 7.375,02 zł (siedem tysięcy trzysta siedemdziesiąt pięć złotych 02/100) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 110/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 24 marca 2015 r.

Pozwem wniesionym w sprawie powód Agencja (...) Ltd. z siedzibą w Bułgarii wniósł o zasądzenie od pozwanego A. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Biuro (...) PL (...) kwoty 24.452,39 euro (102.162,09 zł) wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu.

W uzasadnieniu dla powyższego podał, że prowadzi działalność gospodarczą obejmującą kompleksową obsługę turystów przyjeżdżających do czarnomorskich kurortów w Bułgarii. Sposób prowadzenia działalności polega na m.in. zawieraniu umów z biurami turystycznymi, które zamawiają dla swoich klientów zakwaterowanie oraz opcjonalnie wyżywienie i transfer z/do lotniska wraz z opieką pilota wycieczkowego w j. polskim. Dalej podał, że pozwany zawarł z powodem taką umowę w dniu 27 stycznia 2012 r. na okres sezonu w roku 2012. Według powoda z powyższej umowy pozwany nie wywiązał się należycie, gdyż nie dokonywał terminowej zapłaty należności z niej wynikających. W dniu 17 stycznia 2013 r. powód zawarł z pozwanym kolejną umowę współpracy w zakresie turystyki międzynarodowej na sezon turystyczny 2013 roku. Zawarto w niej jednakże postanowienie, w myśl którego umowa stawała się wiążąca po wpłacie przez pozwanego zaliczki oraz uregulowaniu należności za 2012 rok. Wysokość zaległości za rok 2012 powód wyliczył na kwotę 10.317,70 euro a następnie wszystkie pierwsze wpłaty dokonywane przez pozwanego w roku 2013 zaliczył na poczet ww. długu. Powód wskazał, że po zaspokojeniu przez pozwanego jego roszczeń za rok 2012, dalsze wpłaty dokonywane przez pozwanego zaliczał na poczet należności wynikających z umowy z dnia 17 stycznia 2013 r. Powód zaznaczył, że pozwany nie regulował terminowo zobowiązań wynikających z ww. umowy i wystawionych na jej podstawie faktur - do zapłaty na rzecz powoda pozostała pozwanemu należność w kwocie objętej żądaniem pozwu.

W odpowiedzi na pozew (k. 140-143) pozwany A. K. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania wg norm przepisanych.

Pozwany przyznał, że w dniu 27 stycznia 2012 r. zawarł z powodem umowę o współpracy w zakresie turystyki międzynarodowej, która została zrealizowana jednocześnie zaprzeczając, aby miał nienależycie wykonać postanowienia powyższej umowy doprowadzając do powstania długu w wysokości 10.317,70 euro. Pozwany podniósł, że wpłacił na poczet realizacji ww. umowy kwotę 53.903, 96 euro, która to kwota wyczerpuje jego zobowiązania względem powoda a nawet je przewyższa. Pozwany podkreślił, że zgodnie z jego wolą opisane w pozwie trzy wpłaty w kwotach po 2000 euro każda, powód prawidłowo zaliczył na poczet zobowiązań pozwanego z tytułu umowy z dnia 27 stycznia 2012 r. Jednocześnie jednak wskazał, że sporządzone przez powoda zestawienie z dnia 27 września 2012 r. obejmuje szereg faktur, z których pozwany otrzymał jedynie 5 o numerach (...) oraz jedną o numerze (...), której w zestawieniu tym

nie ma. Pozwany wskazał, że nie wie czego dotyczą wymienione w zestawieniu faktury i przeczy aby był zobowiązany względem powoda, co do należności nimi objętej. Dodał także, iż nie wie w jaki sposób powód dokonał zaliczenia wpłat za świadczenia zrealizowane w roku 2012.

Pozwany przyznał również, że w dniu 17 stycznia 2013 r. zawarł z powodem umowę o współpracy w zakresie turystyki międzynarodowej, która została zrealizowana. Pozwany zaprzeczył, aby miał nienależycie wykonać postanowienia powyższej umowy. Podał, że dokonując wpłat należności na rzecz powoda wskazywał za jaki dług płaci, dlatego też powód nie był uprawniony do zaliczania dokonywanych przez pozwanego wpłat na poczet jakichkolwiek należności za rok 2012. Pozwany zaznaczył, że po zawarciu umowy z dnia 17 stycznia 2013 r. dokonywał jeszcze wpłat na poczet rozliczenia roku 2012, a niezależnie od tego, także wpłat na poczet świadczeń objętych umową za rok 2013. Podał także, że w dniu 13 lutego 2013 r. dokonał 3 wpłat gotówkowych po 2000 euro każda – jednej na poczet sezonu 2012 a dwóch na poczet sezonu 2013. Pozwany podkreślił, że otrzymał od powoda faktury zbiorczo listem poleconym w dniu 09.10.2013 r., jednakże nie otrzymał voucherów, które powód zobowiązany był mu przekazać. Pozwany podkreślił, że na poczet umowy z 2013 r. dokonał wpłat w łącznej kwocie 46.652,68 euro, nie zaś jak podaje powód 39.334,98 euro. Zdaniem pozwanego kwota ta podlega powiększeniu o część zawyżoną wpłat za rok 2012. Pozwany zaznaczył także, że w korespondencji elektronicznej z dnia 18 marca 2013 r. powód potwierdził 4 zamówienia, udzielając pozwanemu dodatkowego 15 % rabatu za wczesną rezerwację. Pozwany wskazał, że rabat ten nie został przez powoda uwzględniony w wystawionych fakturach za te imprezy turystyczne. Finalnie pozwany podał przykłady nienależytego wykonywania obowiązków przez powoda wynikających z umowy stron, jako ilustrację nadużywania przez powoda uprzywilejowanej pozycji i formę nacisku w celu uzyskania żądanej zapłaty. Dodał także, że należności ujęte w fakturach nr (...) są zawyżone.

Pismem procesowym z dnia 03 czerwca 2014 r. (182-191) powód częściowo cofnął powództwo podtrzymując żądanie w zakresie kwoty 21.452,39 euro wraz z odsetkami i kosztami procesu. Powód wskazał, iż omyłkowo nie uwzględnił wpłaty pozwanego w wysokości 2000 euro dokonanej w dniu 13.02.2013 r. oraz 1000 euro dokonanej w dniu 29.06.2013 r. Ponadto we wskazanym piśmie szczegółowo odniósł się do zarzutów pozwanego wykazując – w swojej ocenie – ich bezzasadność. W szczególności powód wskazał, że w dacie podpisania umowy z dnia 17 stycznia 2013 r. pozwanemu znane było saldo jego zaległości za rok 2012. Ponadto pozwany dokonując wpłat na początku roku 2013 zobowiązany był w pierwszej kolejności pokryć zaległości za poprzedni rok. Ponadto dodał, że wbrew twierdzeniom pozwanego przekazał mu faktury VAT – zarówno za pośrednictwem pilota autokaru jak też w drodze mailowej. W zakresie zarzutu zawyżenia należności określonych w fakturach nr (...), powód wskazał, że faktura nr (...) została skorygowana i w wersji poprawionej ostatecznie przez pozwanego zaakceptowana. Odnośnie natomiast braku udzielenia pozwanemu zniżek w zakresie należności objętych pozostałymi z ww. faktur, powód wskazał, że pozwany nie spełnił wymaganych warunków aby uzyskać zniżki w zakresie należności objętych wskazanymi fakturami. Powód zaprzeczył także aby nienależycie wykonywał obowiązki z tytułu umowy zawartej z pozwanym.

Pismem z dnia 24 czerwca 2014 r. (k. 234-237) pozwany podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie, ponadto odmówił wyrażenia zgody na częściowe cofnięcie powództwa. Podtrzymał również stanowisko, iż nie otrzymał większości faktur wymienionych przez powoda w zestawieniach za rok 2012, wskazując, że nic mu nie jest wiadomo o przekazywaniu faktur rezydentom czy pilotom, ani aby w branży turystycznej w tej mierze miał funkcjonować jakiś zwyczaj.

Pismem z dnia 10 lipca 2014 r. (k. 255-260) powód sprecyzował jakie wpłaty pozwanego dokonane w roku 2013 zostały przez niego zaliczone na poczet należności za rok 2012, wskazał także, że załączone do pozwu faktury za wykonaną usługę były wystawiane po zakończeniu każdego z turnusów, a następnie wysyłane do pozwanego, a także przedstawił sposób zaliczania wpłat dokonywanych przez pozwanego.

Pismem z dnia 12 listopada 2014 r. (k. 310-313) powód sprecyzował żądanie pozwu wnosząc o zasądzenie kwoty 21.452,39 euro wraz z ustawowymi odsetkami od dat i kwot szczegółowo w piśmie wskazanych. Jednocześnie przedstawił sposób zaliczania wpłat otrzymywanych przez pozwanego.

Kolejnym pismem procesowym z dnia 18 lutego 2015 r. (k. 412-413) powód ostatecznie sprecyzował żądanie pozwu wnosząc o zasądzenie od pozwanego kwoty 21.452,39 euro wraz z odsetkami w wysokości odpowiadającej, w stosunku rocznym, stopie bazowej Europejskiego Banku Centralnego dla głównych operacji refinansowych, obowiązującej od 1 stycznia i odpowiednio od 1 lipca za bieżący rok, plus 10 procent od kwot i dat szczegółowo wskazanych w ww. piśmie.

W dalszym toku postępowania strony podtrzymały dotychczas wyrażone stanowisko.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 stycznia 2012 r. strony zawarły umowę o współpracy w zakresie turystyki międzynarodowej, przedmiotem której była obsługa przez powoda turystów wysyłanych przez pozwanego do bułgarskich, czarnomorskich kurortów (punkt I ppkt 1.1 ww. umowy). W punkcie III ppkt 3.3. strony ustaliły, że faktury będą wystawione do 7 dni roboczych od dnia otrzymania zaliczek, a końcowe faktury w terminie do 7 dni roboczych od zakończenia każdego turnusu w oparciu o vouchery wystawione przez pozwanego i przekazane/wysłane do siedziby pozwanego pocztą lub przez przedstawiciela pozwanego (pilota) lub w szczególnych przypadkach (umowa gwarancyjna, brak przyjazdu klienta itd.) w oparciu o ustalenia wynikające z podpisanych załączników do umowy. Pozwany nie zapłacił w uzgodnionym przez strony terminie należności z tytułu ww. umowy w kwocie 10.317,70 euro.

W dniu 17 stycznia 2013 r. strony zawarły kolejną umowę o współpracy w zakresie turystyki międzynarodowej, przedmiotem której była obsługa przez powoda turystów wysyłanych przez pozwanego do bułgarskich, czarnomorskich kurortów w 2013 r. (punkt I ppkt 1.1 ww. umowy). W punkcie III umowy zatytułowanym płatności, strony ustaliły, że: ceny poszczególnych usług i obsługi turystów określone są w załącznikach do umowy (podpunkt 3.1.), wpłaty będą realizowane zgodnie z podpisanym załącznikiem do umowy (podpunkt 3.2.), zaś faktury będą wystawione do 7 dni roboczych od dnia otrzymania zaliczek, a końcowe faktury w terminie do 7 dni roboczych od zakończenia każdego turnusu w oparciu o vouchery wystawione przez pozwanego i przekazane/wysłane do siedziby pozwanego pocztą lub przez przedstawiciela pozwanego (pilota) lub w szczególnych przypadkach (umowa gwarancyjna, brak przyjazdu klienta itd.) w oparciu o ustalenia wynikające z podpisanych załączników do umowy (podpunkt 3.3.). W przypadku braku terminowej płatności powód zastrzegł sobie możliwość naliczenia odsetek w wysokości zwyczajowych odsetek w Bułgarii (podstawowy procent odsetek + 10 punktów) (podpunkt 3.4.). W punkcie VIII ppkt 8.1. strony postanowiły, że umowa jest ważna po wpłacie zaliczki oraz uregulowaniu należności za rok 2012.

Zgodnie z pkt 4 załącznika do ww. umowy pozwany miał dokonywać płatności na rzecz powoda na zasadzie allotmentu oraz gwarancji. Płatność za hotele w allotmencie miała nastąpić zaliczkowo w sposób następujący: 3000 euro przy podpisaniu umowy, 3000 euro do dnia 23 marca 2013 r. oraz 3000 euro do dnia 10 maja 2013 r. Strony ustaliły, że wpłaty zaliczkowe będą odliczane proporcjonalnie od każdego turnusu. Dopłata do 100 % i taksa klimatyczna miały być płatne przelewem do 7 dni przed przyjazdem każdej grupy lub gotówką na miejscu w dniu przyjazdu grupy.

Płatność za hotel w gwarancji – hotel (...) w K. miała nastąpić zaliczkowo w sposób następujący: 2000 euro przy podpisaniu umowy, 2000 euro do 23 marca 2013 r., 2000 euro do 10 maja 2013 r., 2000 euro do 10 czerwca 2013 r., 5000 euro do 10.07.2013 r. Strony ustaliły, że pozostała kwota tj. 60800 euro + dopłaty za dostawki + taksa klimatyczna będą płatne do 30.07.2013 r. Po tym terminie dopłaty za dostawki + taksa klimatyczna za każdy turnus miały być płatne na bieżąco. Płatność za hotel w gwarancji polegała na opłaceniu z góry wszystkich miejsc zakwaterowania za okres 81 dni, bez względu na liczbę chętnych na zakwaterowane pokoje.

(**dowód** : umowa o współpracy w zakresie turystyki międzynarodowej z dnia 27 stycznia 2012 r. wraz z załącznikami (k. 12-19), zestawienie sporządzone na dzień 27 września 2012 r. (k. 29), potwierdzenia przelewów (k. 146 verte-155 verte), zestawienia (k. 170-174), umowa o współpracy w zakresie turystyki międzynarodowej z dnia 17 stycznia 2013 r. wraz z załącznikiem (k. 20-28), korespondencja mailowa stron (k. 162-166 verte oraz k. 192-227), zeznania świadka E. N. (protokół rozprawy z dnia 28.10.2014 r.- k.302), zeznania powoda (protokół rozprawy z dnia 28.10.2014 r.- k.302)

Tytułem realizacji umowy z dnia 17 stycznia 2013 r. powód obciążył pozwanego należnościami określonymi w następujących fakturach:

1. (...) z dnia 09 lipca 2013 r. na kwotę 3024 euro, dotyczącej hotelu (...) z zakwaterowaniem od dnia 18 czerwca 2013 r.. Wskazaną fakturę powód wysłał pozwanemu w dniu 09.10.2013 r.
2. (...) z dnia 09 lipca 2013 r. na kwotę 3781,08 euro, dotyczącej hotelu (...) z zakwaterowaniem od dnia 22 czerwca 2013 r. Wskazaną fakturę powód wysłał pozwanemu w dniu 30.07.2013 r.
3. (...) z dnia 09 lipca 2013 r. na kwotę 543,50 euro, dotyczącej hotelu (...) z zakwaterowaniem od dnia 30 czerwca 2013 r. Wskazaną fakturę powód wysłał pozwanemu w dniu 09.08.2013 r.
4. (...) z dnia 09 lipca 2013 r. na kwotę 810 euro, dotyczącej hotelu (...) z zakwaterowaniem od dnia 30 czerwca 2013 r. Wskazaną fakturę powód wysłał pozwanemu w dniu 09.08.2013 r.
5. (...) z dnia 09 lipca 2013 r. na kwotę 1080 euro, dotyczącej hotelu (...) z zakwaterowaniem od dnia 30 czerwca 2013 r. Wskazaną fakturę powód wysłał pozwanemu w dniu 09.08.2013 r.
6. (...) z dnia 09 lipca 2013 r. na kwotę 2130,30 euro, dotyczącej hotelu (...) z zakwaterowaniem od dnia 30 czerwca 2013 r. Wskazaną fakturę powód wysłał pozwanemu w dniu 09.08.2013 r.
7. (...) z dnia 09 lipca 2013 r. na kwotę 4039,20 euro, dotyczącej hotelu (...) z zakwaterowaniem od dnia 30 czerwca 2013 r. Wskazaną fakturę powód wysłał pozwanemu w dniu 09.08.2013 r.
8. (...) z dnia 09 lipca 2013 r. na kwotę 8089,90 euro, dotyczącej hotelu (...) z zakwaterowaniem od dnia 02 lipca 2013 r. Wskazaną fakturę powód wysłał pozwanemu w dniu 09.10.2013 r.
9. (...) z dnia 14 lipca 2013 r. na kwotę 810 euro, dotyczącej hotelu (...) z zakwaterowaniem od dnia 09 lipca 2013 r. Wskazaną fakturę powód wysłał pozwanemu w dniu 04.09.2013 r.
10. (...) z dnia 14 lipca 2013 r. na kwotę 1881,90 euro, dotyczącej hotelu (...) z zakwaterowaniem od dnia 09 lipca 2013 r. Wskazaną fakturę powód wysłał pozwanemu w dniu 04.09.2013 r.
11. (...) z dnia 14 lipca 2013 r. na kwotę 6334,14 euro, dotyczącej hotelu (...) z zakwaterowaniem od dnia 11 lipca 2013 r. Wskazaną fakturę powód wysłał pozwanemu w dniu 09.10.2013 r.
12. (...) z dnia 20 lipca 2013 r. na kwotę 1798,20 euro, dotyczącej hotelu (...) z zakwaterowaniem od dnia 18 lipca 2013 r. Wskazaną fakturę powód wysłał pozwanemu w dniu 05.09.2013 r.
13. (...) z dnia 20 lipca 2013 r. na kwotę 1454,40 euro, dotyczącej hotelu (...) z zakwaterowaniem od dnia 18 lipca 2013 r. Wskazaną fakturę powód wysłał pozwanemu w dniu 04.09.2013 r.
14. (...) z dnia 20 lipca 2013 r. na kwotę 954 euro, dotyczącej hotelu (...) z zakwaterowaniem od dnia 18 lipca 2013 r. Wskazaną fakturę powód wysłał pozwanemu w dniu 04.09.2013 r.
15. (...) z dnia 28 lipca 2013 r. na kwotę 405 euro, dotyczącej hotelu (...) z zakwaterowaniem od dnia 27 lipca 2013 r. Wskazaną fakturę powód wysłał pozwanemu w dniu 05.09.2013 r.
16. (...) z dnia 28 lipca 2013 r. na kwotę 1120,95 euro, dotyczącej hotelu (...) z zakwaterowaniem od dnia 27 lipca 2013 r. Wskazaną fakturę powód wysłał pozwanemu w dniu 05.09.2013 r.
17. (...) z dnia 28 lipca 2013 r. na kwotę 1269 euro, dotyczącej hotelu (...) z zakwaterowaniem od dnia 27 lipca 2013 r. Wskazaną fakturę powód wysłał pozwanemu w dniu 05.09.2013 r.

18. (...) z dnia 28 lipca 2013 r. na kwotę 450 euro, dotyczącej hotelu (...) z zakwaterowaniem od dnia 27 lipca 2013 r. Wskazaną fakturę powód wysłał pozwanemu w dniu 05.09.2013 r.
19. (...) z dnia 28 lipca 2013 r. na kwotę 540 euro, dotyczącej hotelu (...) z zakwaterowaniem od dnia 27 lipca 2013 r. Wskazaną fakturę powód wysłał pozwanemu w dniu 05.09.2013 r.
20. (...) z dnia 05 sierpnia 2013 r. na kwotę 6421,05 euro, dotyczącej hotelu (...) z zakwaterowaniem od dnia 05 sierpnia 2013 r. Wskazaną fakturę powód wysłał pozwanemu w dniu 09.10.2013 r.
21. (...) z dnia 05 sierpnia 2013 r. na kwotę 1431 euro, dotyczącej hotelu (...) z zakwaterowaniem od dnia 05 sierpnia 2013 r. Wskazaną fakturę powód wysłał pozwanemu w dniu 11.09.2013 r.
22. (...) z dnia 05 sierpnia 2013 r. na kwotę 1836 euro, dotyczącej hotelu (...) z zakwaterowaniem od dnia 05 sierpnia 2013 r. Wskazaną fakturę powód wysłał pozwanemu w dniu 11.09.2013 r.
23. (...) z dnia 14 sierpnia 2013 r. na kwotę 329 euro, dotyczącej hotelu (...) z zakwaterowaniem od dnia 14 sierpnia 2013 r. Wskazaną fakturę powód wysłał pozwanemu w dniu 09.10.2013 r.
24. (...) z dnia 14 sierpnia 2013 r. na kwotę 2135,25 euro, dotyczącej hotelu (...) z zakwaterowaniem od dnia 14 sierpnia 2013 r. Wskazaną fakturę powód wysłał pozwanemu w dniu 09.10.2013 r.
25. (...) z dnia 14 sierpnia 2013 r. na kwotę 1722,60 euro, dotyczącej hotelu (...) z zakwaterowaniem od dnia 14 sierpnia 2013 r. Wskazaną fakturę powód wysłał pozwanemu w dniu 13.09.2013 r.
26. (...) z dnia 01 września 2013 r. na kwotę 3653,70 euro, dotyczącej hotelu (...) z zakwaterowaniem od dnia 19 sierpnia 2013 r. Wskazaną fakturę powód wysłał pozwanemu w dniu 09.10.2013 r.
27. (...) z dnia 23 sierpnia 2013 r. na kwotę 411,40 euro, dotyczącej hotelu (...) z zakwaterowaniem od dnia 23 sierpnia 2013 r. Wskazaną fakturę powód wysłał pozwanemu w dniu 19.09.2013 r.
28. (...) z dnia 23 sierpnia 2013 r. na kwotę 406,80 euro, dotyczącej hotelu (...) z zakwaterowaniem od dnia 23 sierpnia 2013 r. Wskazaną fakturę powód wysłał pozwanemu w dniu 19.09.2013 r.
29. (...) z dnia 23 sierpnia 2013 r. na kwotę 1233 euro, dotyczącej hotelu (...) z zakwaterowaniem od dnia 23 sierpnia 2013 r. Wskazaną fakturę powód wysłał pozwanemu w dniu 19.09.2013 r.
30. (...) z dnia 23 sierpnia 2013 r. na kwotę 1512 euro, dotyczącej hotelu (...) z zakwaterowaniem od dnia 23 sierpnia 2013 r. Wskazaną fakturę powód wysłał pozwanemu w dniu 19.09.2013 r.
31. (...) z dnia 01 września 2013 r. na kwotę 1512 euro, dotyczącej hotelu (...) z zakwaterowaniem od dnia 01 września 2013 r. Wskazaną fakturę powód wysłał pozwanemu w dniu 19.09.2013 r.
32. (...) z dnia 01 września 2013 r. na kwotę 668 euro, dotyczącej hotelu (...) z zakwaterowaniem od dnia 01 września 2013 r. Wskazaną fakturę powód wysłał pozwanemu w dniu 19.09.2013 r.

Płatności dokonywane przez pozwanego na rzecz powoda w roku 2013, kształtowały się następująco:

- w dniu 10 stycznia 2013 r. wpłacił kwotę 2000 euro tytułem część rok 2012,
- w dniu 05 lutego 2013 r. wpłacił kwotę 2000 euro tytułem część 2012,
- w dniu 13 lutego 2013 r. wpłacił kwotę 2000 euro tytułem część z rozliczenia za usługi turystyczne na terenie Bułgarii sezon 2012,

- w dniu 13 lutego 2013 r. wpłacił kwotę 2000 euro,
- w dniu 13 lutego 2013 r. wpłacił kwotę 2000 euro,
- w dniu 11 kwietnia 2013 r. wpłacił kwotę 1800 euro,
- w dniu 07 maja 2013 r. wpłacił kwotę 4000 euro tytułem: zaliczka za grupy,
- w dniu 16 maja 2013 r. wpłacił kwotę 3000 euro tytułem: zaliczka za grupy,
- w dniu 07 czerwca 2013 r. wpłacił kwotę 3078 euro tytułem: hotel (...).06-23.06.2013 r.,
- w dniu 17 maja 2013 r. wpłacił kwotę 3781 euro tytułem: za grupę za okres 22.06.2013-28.06.2013 r.,
- w dniu 29 czerwca 2013 r. wpłacił kwotę 3000 euro tytułem: zaliczka sezon 2013,
- w dniu 29 czerwca 2013 r. wpłacił kwotę 1000 euro,
- w dniu 29 lipca 2013 r. wpłacił kwotę 450 euro tytułem: hotel (...) z 28.07.2013 r.,
- w dniu 01 sierpnia 2013 r. wpłacił kwotę 3781,08 euro tytułem: za grupę za okres 22.06.2013 – 28.06.2013 r.,
- w dniu 05 sierpnia 2013 r. wpłacił kwotę 3024 euro tytułem: grupa 18.06.2013 – 23.06.2013 r.
- w dniu 09 sierpnia 2013 r. wpłacił kwotę 10460,25 euro tytułem: grupa B. 05.08-14.08.2013 r.,
- w dniu 19 sierpnia 2013 r. wpłacił kwotę 5278,35 euro tytułem: grupa B. 19.08-23.08.2013 r.

Powód początkowe wpłaty otrzymywane od pozwanego w roku 2013 zaliczał na poczet zobowiązań pozwanego powstałych w związku z realizacją umowy o współpracy w zakresie turystyki międzynarodowej z dnia 27 stycznia 2012 r. Po zaspokojeniu swoich roszczeń z ww. tytułu, dalsze wpłaty powód zaliczał na poczet należności wynikających z umowy z dnia 17 stycznia 2013 r. Tytułem realizacji umowy z dnia 17 stycznia 2013 r. pozwany zalega z zapłatą na rzecz powoda kwoty 21.452,39 euro, z odsetkami w wysokości odpowiadającej, w stosunku rocznym, stopie bazowej Europejskiego Banku Centralnego dla głównych operacji refinansowych, obowiązującej od 1 stycznia i odpowiednio od 1 lipca za bieżący rok, plus 10 procent od kwot:

- 385,70 euro od dnia 5 września 2013r. do dnia zapłaty,
- 2.164,81 euro od dnia 10 października 2013r. do dnia zapłaty,
- 1.798,20 euro od dnia 6 września 2013r. do dnia zapłaty,
- 1.454,40 euro od dnia 5 września 2013r. do dnia zapłaty,
- 954,00 euro od dnia 5 września 2013r. do dnia zapłaty,
- 405,00 euro od dnia 6 września 2013r. do dnia zapłaty,
- 1.120,23 euro od dnia 6 września 2013r. do dnia zapłaty,
- 1.269,00 euro od dnia 6 września 2013r. do dnia zapłaty,
- 540,00 euro od dnia 6 września 2013r. do dnia zapłaty,
- 1.431,00 euro od dnia 12 września 2013r. do dnia zapłaty,

- 329,00 euro od dnia 10 października 2013r. do dnia zapłaty,
- 2.135,25 euro od dnia 10 października 2013r. do dnia zapłaty,
- 1.722,60 euro od dnia 14 września 2013r. do dnia zapłaty,
- 411,40 euro od dnia 20 września 2013r. do dnia zapłaty
- 406,80 euro od dnia 20 września 2013r. do dnia zapłaty,
- 1.233,00 euro od dnia 20 września 2013r. do dnia zapłaty,
- 1.512,00 euro od dnia 20 września 2013r. do dnia zapłaty,
- 1.512,00 euro od dnia 20 września 2013r. do dnia zapłaty,
- 668,00 euro od dnia 20 września 2013r. do dnia zapłaty,

W dniu 19 kwietnia 2013 r. w drodze korespondencji mailowej powód poinformował pozwanego, że tytułem rozliczenia umowy stron z dnia 27 stycznia 2012 r. pozostała pozwanemu do zapłaty kwota 517,70 euro.

Pismem z dnia 13 grudnia 2013 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty, przedstawiając mu jednocześnie propozycję porozumienia w sprawie płatności.

(**dowód** : ww. faktury (k. 32-67), zestawienie faktur (k. 261-264), rooming list (k. 68-101), pisma pozwanego do powoda (k. 167-169 verte), korespondencja mailowa stron (k. 30-31), potwierdzenie wpłaty kwoty 2000 euro z dnia 10.01.2013 r. (k. 102) oraz dokonania ww. przelewu (k. 145), potwierdzenie wpłaty kwoty 2000 euro z dnia 05 lutego 2013 r. (k. 103) oraz dokonania ww. przelewu (k. 145 verte), potwierdzenie wpłaty kwoty 1800 euro z dnia 11.04.2013 r. (k. 104) oraz dokonania ww. przelewu (k. 157), trzy potwierdzenia wpłaty kwot po 2000 euro z dnia 13.02.2013 r. (k. 114, 156 oraz k. 146), potwierdzenie wpłaty kwoty 4000 euro z dnia 07.05.2013 r. (k. 105), potwierdzenia ww. wpłat (k. 105-114, k. 156 verte), potwierdzenie dokonania ww. przelewów (k. 157 verte-161 verte) wezwanie do zapłaty z dnia 13 grudnia 2013 r. wraz z propozycją porozumienia oraz pocztowym dowodem odbioru (k. 115-118), zestawienie rozliczeniowe (k. 314-316), raport z faktycznych ustaleń z dnia 07 grudnia 2014 r. sporządzony przez biegłego rewidenta (376-387)

Powyższy stan faktyczny są ustalił w oparciu o powołane powyżej dowody.

Za wiarygodne Sąd uznał dowody z dokumentów przedłożonych przez strony. W ocenie Sądu są one rzetelne, zgodne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Sąd dał wiarę w całości zeznaniom świadków E. N., W. F., J. C., M. Z., K. K. oraz powoda, w imieniu którego zeznawał G. G. albowiem przeprowadzone w sposób bezpośredni wykazywały się dużą dozą prawdziwości, były wewnętrznie spójne, jasne i logicznie się uzupełniały. Wskazać jednakże należy, że ww. świadkowie nie uczestniczyli w negocjacjach oraz zawieraniu umów między stronami niniejszego postępowania dlatego też ich zeznania miały uboczne znaczenie dla sprawy.

Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego w zakresie braku ustaleń stron co do sposobu zaliczania wpłat dokonywanych przez pozwanego w roku 2013 oraz braku otrzymania przez niego części faktur. Za przyjęciem jako wykazanego stanowiska A. K. w ww. zakresie brak podstaw w materiale dowodowym sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie, w związku z tym, że obie strony w dacie zawierania umów miały swoją siedzibę w dwóch różnych państwach, konieczne stało się określenie prawa właściwego dla oceny zasadności roszczeń wynikających z łączących ich stosunków prawnych.

W przedmiotowym postępowaniu zastosowanie znajdzie rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 roku w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (R. I). Zgodnie z treścią pkt 11 preambuły rozporządzenia swoboda wyboru przez strony prawa właściwego powinna stanowić jeden z fundamentów systemu norm kolizyjnych w odniesieniu do zobowiązań umownych. Zgodnie z treścią art. 3 rozporządzenia umowa podlega prawu wybranemu przez strony. Wybór prawa jest dokonany wyraźnie lub w sposób jednoznaczny co wynika z postanowień umowy lub okoliczności sprawy. W punkcie VII ppkt 7.2. umowy stron z dnia 27.01.2012 r. oraz punkcie VII ppkt 7.2. umowy stron z dnia 17.01.2013 r. strony dokonały wyboru prawa właściwego, wskazując w tym zakresie na prawo bułgarskie.

Na wskazane regulacje składają się ustawa o zobowiązaniach i umowach z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami, opublikowanymi w Dzienniku Ustaw numer 50 z dn. 30.05.2008 r. obowiązująca w Bułgarii (k. 355-357), rozporządzenie nt 100 z dnia 29 maja 2012 dotyczące określania wysokości odsetek ustawowych w zaległościach w lewach i walucie (k. 357-358) oraz ustawa handlowa obowiązująca od 01.07.1991 r. (k. 361-362).

Według ustawy o zobowiązaniach i umowach jeżeli dłużnik nie wykona swych zobowiązań, wierzyciel ma prawo zażądać ich wykonania jednocześnie z odszkodowaniem za zwłokę lub niewykonanie (art. 79). Jeżeli termin wykonania zobowiązania został wyznaczony, po jego upływie dłużnik dopuszcza się zwłoki (art. 84). Jeżeli dłużnik dopuszcza się zwłoki wierzycielowi należy się odszkodowanie w wysokości ustawowych odsetek, licząc od daty powstania zwłoki. Wysokość ustawowych odsetek określa Rada Ministrów (art. 85). Zgodnie z art. 1 rozporządzenia nr 100 z dnia 29 maja 2012 dotyczącego określania wysokości odsetek ustawowych w zaległościach w lewach i walucie, wysokość ustawowych odsetek w stosunku rocznym od zaległości w euro kształtuje się na poziomie stopy bazowej Europejskiego Banku Centralnego dla głównych operacji refinansowych, obowiązującej od 1 stycznia i odpowiednio od 1 lipca za bieżący rok, plus 10 procent. Zgodnie z ustawą handlową obowiązującą od 01.07.1991 r., handlowiec może wcześniej ustalić ogólne warunki zawieranej transakcji. Warunki te stają się wiążące dla drugiej strony z chwilą ich akceptacji. W przypadku rozbieżności między ustaleniami stron i warunkami ogólnymi obowiązują ustalenia stron. (art. 298). Nadto strony mogą swobodnie ustalać treść umowy, o ile nie jest to sprzeczne z obowiązującymi przepisami i zasadami moralnymi (art. 9 ustawy o zobowiązaniach i umowach – k. 361). Wymieniona ustawa handlowa w art. 28 stanowi ust. 2 pkt 2.1. stanowi, że w pierwszej kolejności dłużnik spełnia zobowiązania w sposób uzgodniony w umowie. Spełnienie świadczeń powinno być wystarczające dla zaspokojenia wszystkich zobowiązań. Jeżeli jednak spełnienie nie jest wystarczające i odnosi się do kilku zobowiązań o tym samym znaczeniu powstaje problem kolejności zaspokajania poszczególnych zobowiązań. Pierwszą zasadą jest to, że dłużnik spełnia zobowiązania zgodnie z kolejnością, jaka była uzgodniona z wierzycielem – w umowie lub po zawarciu umowy. Tj. kolejność spełnienia świadczeń jest określana na mocy porozumienia między wierzycielem i dłużnikiem (k. 361-362).

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż powód co do zasady wykazał i udokumentował swoje roszczenie oraz, że znajduje ono podstawę w przepisach prawa, jednakże weryfikacji podlegała wysokość kwot objętych żądaniem.

Strony w ramach prowadzonych przez siebie działalności gospodarczych współpracowały w zakresie świadczenia usług turystyki międzynarodowej. W związku z realizacją umowy stron zawartej na okres sezonu roku 2012, po stronie pozwanej powstało zobowiązanie pieniężne wobec powoda. Mimo powyższego strony postanowiły kontynuować współpracę w roku 2013. W tym celu w dniu 17 stycznia 2013 r. zawarły kolejną umowę o współpracy w zakresie turystyki międzynarodowej. Jednakże z uwagi na dług pozwanej względem powoda, w ww. umowie strony zgodnie postanowiły, że umowa ta stanie się ważna po spełnieniu przez pozwanego dwóch warunków - wpłacie zaliczki oraz uregulowaniu należności za rok 2012. W ocenie Sądu, powód wykazał fakt realizacji przez siebie obu z dwóch umów zawartych z pozwanym. Okolicznościom tym pozwany nie przeczył, przyznając fakt wykonania umów. Spór

sprowadzał się do kwestii rozliczenia stron po zakończeniu umów oraz sposobu zaliczania wpłat dokonywanych przez pozwanego na rzecz powoda w roku 2013.

Zdaniem Sądu Okręgowego powód uprawniony był do zaliczania wpłat otrzymywanych od pozwanego w roku 2013 r. na poczet zależności pozwanego powstałej w roku 2012. W przedmiotowej sprawie strony jednoznacznie i precyzyjnie uzgodniły, że wpłaty dokonywane przez pozwanego będą w pierwszej kolejności zaliczane przez powoda na poczet długu powstałego w roku 2012. Dopiero uregulowanie ww. długu sprawiło, że umowa stron zawarta w 2013 r. zaczynała je wiązać. Takie jednoznaczne, precyzyjne co do treści wskazanie przez strony zasad rozliczania, nie pozostawia wątpliwości w zakresie okoliczności, że powód mógł wpłaty dokonywane przez pozwanego w roku 2013 zaliczać na poczet długu powstałego w roku 2012.

Załączona do akt sprawy korespondencja stron jednoznacznie wskazuje, że pozwany miał pełną wiedzę i świadomość sposobu księgowania przez powoda uiszczanych przez siebie wpłat. Jednocześnie pozwany nie wykazywał aby na etapie przedsądowym kwestionował takie działania powoda. Ponadto wskazać należy, że w świetle dowodów przeprowadzonych w sprawie nie zasługuje na uwzględnienie twierdzenie pozwanego jakoby nie otrzymał wszystkich faktur wystawionych przez powoda. Okoliczności tej przeczy w szczególności znajdująca się w aktach sprawy korespondencja stron. Wskazać również należy, że pozwany powołując się na nienależyte wykonanie zobowiązania przez powoda –podał w tym zakresie okoliczności przykładowe, bez powiązania ich z konkretnymi roszczeniami.

Mając powyższe na uwadze Sąd w punkcie I orzeczenia zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 21.452,39 euro z odsetkami w wysokości odpowiadającej, w stosunku rocznym, stopie bazowej Europejskiego Banku Centralnego dla głównych operacji refinansowych, obowiązującej od 1 stycznia i odpowiednio od 1 lipca za bieżący rok , plus 10 procent od kwot i dat szczegółowo wskazanych w ostatecznie sprecyzowanym żądaniu powoda. W kwestii żądania odsetkowego Sąd wsparł się treścią w ustawy o zobowiązaniach i umowach z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami, opublikowanymi w Dzienniku Ustaw numer 50 z dn. 30.05.2008 r. obowiązująca w Bułgarii oraz rozporządzenia nr 100 z dnia 29 maja 2012 dotyczącego określania wysokości odsetek ustawowych w zaległościach w lewach i walucie, uznając za zasadny wniosek powoda o zasądzenie odsetek w wysokości określonej w ostatecznie sprecyzowanym żądaniu.

Zgodnie z art. 355 § 1 k.p.c., sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Art. 203 § 1 k.p.c. stanowi z kolei, że pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. W niniejszej sprawie strona powodowa cofnęła skutecznie pozew w części w trybie art. 203 § 1 k.p.c., z związku z czym, na podstawie art. 355 k.p.c., orzeczono jak w punkcie II wyroku.

W kwestii kosztów postępowania Sąd oparł się o regulację art. 100 k.p.c., który stanowi, iż w razie tylko częściowego uwzględnienia żądań koszty procesu będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. W przypadku częściowego cofnięcia pozwu dla ustalenia strony przegranej należy zbadać przyczyny cofnięcia pozwu. Powód wskazał, że częściowe cofnięcie pozwu nastąpiło z uwagi na omyłkowe nieuwzględnienie wpłat pozwanego, co oznacza, że w tym zakresie należy go traktować jako stronę przegrującą.

W oparciu o wskazaną regulację art. 100 k.p.c. strony procesu powinny ponieść jego koszty w takim stopniu, w jakim przegrały sprawę, a zatem powód w 12,27 % a pozwany w 87,73 %. Koszty procesu wyniosły łącznie 12.527,00 zł, w tym po stronie powoda 8.910 zł (5.109 zł opłata od pozwu, 3.600 zł koszty zastępstwa, 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa, 184 zł koszty biegłego) a po stronie pozwanego 3.617 zł (3.600 zł koszty zastępstwa, 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa). Skoro powód faktycznie poniósł koszty w wysokości 8910 zł, należy mu się zwrot kwoty 7.375,02 zł którą Sąd zasądził na jego rzecz od strony pozwanej w punkcie III wyroku na podstawie art. 100 k.p.c.